

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 140/2021-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Rastislava Kaššáka a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej spoločnosťou URBAN STEINECKER GAŠPAREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ondrej Urban, MBA, proti postupu Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Csp 80/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. januára 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Csp 80/2017. Sťažovateľka žiada prikázať okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, priznať jej primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 700 eur a zaviazať okresný súd náhradou jej trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 23. mája 2017 žalobu o určenie, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru [REDAKOVANÉ] č. [REDAKOVANÉ] zo 16. októbra 2015 je bezúročná a bez poplatkov. Napadnuté konanie bolo v merite veci skončené rozsudkom okresného súdu č. k. 11 Csp 80/2017 zo dňa 25. apríla 2019, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 5 Co 188/2019 zo 17. septembra 2019 nadobudol právoplatnosť 14. októbra 2019. Žaloba sťažovateľky bola zamietnutá a žalovanému súdy priznali nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Proti postupu okresného súdu v napadnutom konaní podala sťažovateľka túto ústavnú sťažnosť, argumentujúc, že:

- a) okresný súd koná neehospodárne, neefektívne a nesústredene, čím zjavne dochádza v napadnutom konaní k zbytočným priet'ahom,
- b) napadnuté konanie sa vyznačuje extrémnou dĺžkou, a to najmä v časti rozhodovania o výške trov konania,
- c) napriek právoplatnému skončeniu sporu v merite veci nebolo ku dňu podania ústavnej sťažnosti právoplatne rozhodnuté o výške trov konania,
- d) napadnuté konanie vo výmere troch rokov a ôsmich mesiacov, z ktorých 21 mesiacov pripadá na rozhodovanie o výške trov konania, nesmeruje k odstráneniu právnej istoty, je zjavne neehospodárne, a to najmä s poukazom na extrémnu dĺžku (ne)rozhodovania o výške trov konania.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práv sťažovateľky označených v bode 1 tohto uznesenia neefektívnym, nesústredeným a neehospodárnym postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

5. Ústavný súd v prvom rade poukazuje, že sťažovateľka podala ústavnému súdu 16. marca 2021 aj ústavnú sťažnosť, ktorou namieta porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 listiny, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj práva podľa čl. 1 Dodatočného protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresného súdu č. k. 11 Csp 80/2017 z 25. januára 2021 v spojení s jeho uznesením č. k. 11 Csp 80/2017 z 27. júla 2020. Konanie je vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 571/2021.

6. Oboznámením sa s prílohami pripojenými sťažovateľkou k ústavnej sťažnosti v konaní vedenom pod sp. zn. Rvp 571/2021 ústavný súd zistil, že okresný súd v napadnutom konaní rozhodol o výške trov konania uznesením č. k. 11 Csp 80/2017-591 z 27. júla 2020 (ďalej aj „uznesenie vyššieho súdneho úradníka“), a to tak, že zaviazal sťažovateľku zaplatiť žalovanému 1997,33 eur. Na základe sťažnosti sťažovateľky, ktorú táto podala proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, rozhodol okresný súd uznesením č. k. 11 Csp 80/2017-611 z 25. januára 2021 tak, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka potvrdil a zároveň rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia spojeného s uplatnením sťažnosti v sume 127,12 eur, ktorú je povinná uhradiť sťažovateľka. Napadnuté konanie sa v časti rozhodovania o výške trov konania právoplatne skončilo 2. februára 2021.

7. Ústavný súd uvádza, že pri svojom rozhodovaní už štandardne zohľadňuje judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). V prípade Čičmanec proti Slovenskej republike (rozsudok z 28. 6. 2016 k sťažnosti č. 65302/11) naozaj ESLP v bode 50 rozsudku konštatoval, že čl. 6 ods. 1 dohovoru vyžaduje, aby všetky stupne konania týkajúce sa rozhodovania o občianskych právach a záväzkoch vrátane konania nasledujúceho po rozsudku v merite veci (čo teda zahŕňa aj fázu konania týkajúcu sa trov) boli rozhodnuté v primeranej lehote. Zároveň ESLP v bode 46 uvedeného rozsudku uviedol, že na účely čl. 35 ods. 1 dohovoru je súčasne

potrebné formulovať ústavnú sťažnosť takým spôsobom, ktorý umožní ústavnému súdu preskúmať celkovú dĺžku namietaného konania.

8. Sťažovateľka svoju ústavnú sťažnosť síce koncipovala s poukazom na celkovú dĺžku napadnutého konania, avšak bližšie nekonkretizovala, v čom vidí neefektívnosť, nehospodárnosť a nesústredenosť jeho postupu, a to predovšetkým s prihliadnutím na to, že všeobecné sudy v merite veci právoplatne rozhodli za 2 roky a 5 mesiacov od podania žaloby na dvoch inštanciách, pričom vec sa nachádzala dvakrát na krajskom súde. Konkrétne krajský súd na podklade odvolania sťažovateľky uznesením č. k. 5 Co 133/2018-215 z 28. júna 2018 zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 11 Csp 80/2017-155 zo 7. decembra 2017, ktorým okresný súd prvýkrát zamietol žalobu sťažovateľky a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a druhýkrát opätovne na podklade odvolania sťažovateľky rozsudkom č. k. 5 Co 188/2019 zo 17. septembra 2019 potvrdil rozsudok okresného súdu č. k. 11 Csp 80/2017 z 25. apríla 2019, ktorým bola žaloba sťažovateľky taktiež zamietnutá.

9. Pokiaľ ide o postup okresného súdu pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania, a teda obdobie od právoplatnosti rozsudku v merite veci (14. októbra 2019) do právoplatného rozhodnutia o tejto výške (2. februára 2021), ústavný súd konštatuje, že v uvedenom období ide o nečinnosť okresného súdu v rozsahu niekoľkých mesiacov, a to od 14. októbra 2019 do 27. júla 2020 a následne od podania sťažnosti sťažovateľkou do rozhodovania sudcu o jej sťažnosti 25. januára 2021 (s výnimkou úkonu okresného súdu, ktorým zaslal žalovanému sťažnosť sťažovateľky na vyjadrenie, pozn.).

10. Ústavný súd vzhľadom na uvedené skutočnosti poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02, II. ÚS 240/2010), podľa ktorej nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Pojem zbytočné priesťahy obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priesťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priesťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00, II. ÚS 292/2013).

11. Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, II. ÚS 129/06) a že nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 149/02, III. ÚS 92/03, II. ÚS 118/2014). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (rovnaké závery ústavný súd vyslovil taktiež napr. v I. ÚS 19/00, I. ÚS 57/01 alebo III. ÚS 199/02).

12. Ústavný súd taktiež považuje za potrebné uviesť, že pri hodnotení možných priesťahov v postupe okresného súdu pri rozhodovaní o trovách konania konštatuje, že rozhodovanie o trovách konania z hľadiska jeho povahy nemožno považovať za vec, resp. záležitosť podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v pravom slova zmysle, hoci tvorí integrálnu súčasť civilného súdneho konania. Z uvedeného podľa názoru ústavného súdu tiež vyplýva, že nemožno pripisovať rovnakú

dôležitosť z hľadiska poskytovania ochrany pred zbytočnými priet'ahmi pri rozhodovaní o merite veci ako v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania (m. m. IV. ÚS 2/2019).

13. V danom prípade nemožno ani v kontexte celkovej dĺžky napadnutého konania, ktoré sa právoplatne, vo všetkých jeho fázach, skončilo za 3 roky a 9 mesiacov od podania žaloby, považovať uvedené obdobia nečinnosti, ktoré sa vyskytli pri rozhodovaní o výške trov konania, za také, ktoré by svojou intenzitou zakladali porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných priet'ahov, resp. jej práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote.

14. Na tomto základe ústavný súd vyhodnotil, že v napadnutom konaní nedošlo k takej intenzite zásahu do práv sťažovateľky, ktorá by zodpovedala ústavno-relevantnému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2021

Rastislav Kaššák
predseda senátu